

Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος: Η κατάργηση του θανάτου

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Ιωάννης Χρυσόστομος](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

«Ποιος μπορεί να περιγράψει τη δύναμη του Κυρίου και να κάνει ακουστούς τους ύμνους που Του ταιριάζουν» (Ψαλμ. 105, 2). Να λοιπόν που έφτασε η σωτήρια εορτή που ποθούσαμε, η μέρα που αναστήθηκε ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός, το θεμέλιο της ειρήνης, το σημείο απ’; το οποίο άρχισε η συμφιλίωσή μας με το Θεό, που εξαφανίστηκαν οι πόλεμοι, που καταργήθηκε ο θάνατος, που νικήθηκε ο διάβολος. Σήμερα οι άνθρωποι πανηγυρίζουν με τους αγγέλους, και εκείνοι που έχουν σωματική υπόσταση υμνούν τον Θεό μαζί με τις ασώματες δυνάμεις. Σήμερα καταλύεται η τυραννία του διαβόλου, σήμερα λύθηκαν τα δεσμά του θανάτου, αφανίστηκε η κυριαρχία του Άδη. Σήμερα είναι ευκαιρία να αναφέρουμε πάλι τα προφητικά εκείνα λόγια: «Τι έγινε θάνατε, το κεντρί σου; Τι έγινε άδη η κυριαρχία σου;».

Σήμερα ο Κύριος μας, ο Χριστός, συνέτριψε τις χάλκινες πύλες και εξαφάνισε τον θάνατο. Ακόμη και το όνομά του τού άλλαξε, γιατί δεν τον λέμε πλέον θάνατο, αλλά κοίμηση και ύπνο. Προτού δηλαδή να έλθει στη γη ο Χριστός και προτού να φροντίσει με τη σταυρική Του θυσία για τον άνθρωπο, προκαλούσε φόβο ακόμη και

η λέξη θάνατος. Γιατί ο πρωτόπλαστος άνθρωπος καταδικάστηκε ν'; ακούει τη λέξη αυτή σαν κάποια μεγάλη τιμωρία, «Την ημέρα κατά την οποία θα φας από αυτόν τον καρπό, θα τιμωρηθείς με θάνατο».

Και ο μακάριος Ιώβ μ'; αυτήν τη λέξη ανέφερε το θάνατο και είπε: «Ο θάνατος είναι για τον άνθρωπο ανάπαυση». Και ο προφήτης Δαβίδ είπε: «Κακός είναι ο θάνατος των αμαρτωλών». Τον χωρισμό της ψυχής από το σώμα δεν τον έλεγαν μόνο θάνατο, αλλά και άδη.

Γι'; αυτό πρόσεξε τι λέει ο πατριάρχης Ιακώβ: «Θα κατεβάσετε τα γηρατειά μου με λύπη στον άδη». Και ο προφήτης πάλι: «Ο άδης άνοιξε ολάνοιχτα το στόμα του». Και άλλος προφήτης πάλι λέει: «Θα με σώσει απ'; τον άδη που βρίσκεται στο κατώτατο μέρος».

Πολλά σημεία της Παλαιάς Διαθήκης θα βρεις που αναφέρουν την αναχώρηση από τούτη τη ζωή ως θάνατο ή άδη. Από τότε όμως που ο Χριστός και Θεός μας προσέφερε τον Εαυτό Του για θυσία, και από τότε που έγινε η Ανάσταση, έβγαλε αυτές τι λέξεις και έφερε καινούρια και παράξενη κατάσταση στη ζωή μας.

Γιατί από τότε, από την Ανάστασή του κι εξής, την αναχώρηση από αυτήν τη ζωή, δεν τη λέμε πια θάνατο, αλλά κοίμηση και ύπνο. Αλλ'; όμως, πώς μπορούμε να το αποδείξουμε αυτό; Άκουσε προσεκτικά τι λέει ο ίδιος ο Χριστός, «Ο φίλος μας ο Λάζαρος κοιμήθηκε, αλλά πηγαίνω για να τον ξυπνήσω».

Όσο είναι δηλαδή εύκολο για μάς να ξυπνήσουμε και να σηκώσουμε όρθιο κάποιον που κοιμάται, τόσο εύκολο είναι και στον Κύριο όλων μας να αναστήσει νεκρό. Αλλά επειδή τα λόγια Του ήταν πρωτάκουστα και ασυνήθιστα, δεν τα κατανόησαν σωστά ούτε οι μαθητές Του, μέχρις ότου τα είπε πιο ξεκάθαρα, από συγκατάβαση για την αδυναμία τους, για να Τον κατανοήσουν.

Και ο διδάσκαλος ολόκληρης της οικουμένης, ο μακάριος Παύλος, γράφοντας προς τους Θεσσαλονικείς λέει: «Δε θέλω να αγνοείται τι συμβαίνει με κείνους που κοιμήθηκαν, για να μη λυπάστε όπως και οι άλλοι που δεν έχουν ελπίδα». Και σε άλλο σημείο πάλι: «Άραγε και κείνοι που κοιμήθηκαν με πίστη και ελπίδα στο Θεό χάθηκαν;».

Και πάλι: «Εμείς οι ζωντανοί, που απομείναμε εδώ, δε θα προφθάσουμε εκείνους που κοιμήθηκαν». Και σε άλλο σημείο ακόμη: «Όπως πιστεύουμε ότι ο Ιησούς πέθανε και αναστήθηκε, έτσι να πιστεύουμε ότι ο Θεός θα πάρει μαζί του εκείνους που κοιμήθηκαν».

Αγ. Ιωάννης ο Χρυσόστομος

Πηγή: 1myblog.pblogs.gr